

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan **zvečer**, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kakor poština znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ožnanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ožnanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. februarja.

Kakor črni oblak visi bolgarsko vprašanje nad Evropo, odkar se je zvršil Plovdivski preobrat. Vsej umetnosti diplomatov se dosedaj ni posretilo odstraniti te neprestane nevarnosti za mir, ki močno upliva na evropske borze. Posebno občutljivo čutijo sedanje negotovo stanje lastniki ruskih državnih papirjev. Kurs rublja je tako nizek, kakor še nikdar ni bil, celo za zadnje orientalske vojne po neuspehih pri Plevni ne. Da pri tacihi okoliščinah tudi Rusija želi, da se kmalu reši bolgarska kriza, je naravno, kajti pri tacihi razmerah močno trpi rusko-narodno gospodarstvo, trgovina, kmetijstvo in obrtnija. Treba bi bilo več novih železnic, pa jih graditi ne morejo, ker finančni minister ne more pod ugodnimi pogoji dobiti denarja na posodo. Kako neugodno uplivajo sedanje razmere na Rusije narodno-gospodarstvo, ve lahko vsakdo, kdor čita ruske liste, kateri nikakor ne prikrivajo sedanjih neugodnih razmer.

Lahko je torej umljivo, da je Rusija sedaj sprožila to vprašanje po diplomatičnem potu, tembolj, ker je iz govora nemškega kancelarja bilo razvidno, da bode Nemčija podpirala ruske predloge. Kaki so ruski predlogi, lahko posnemamo iz izjave ruskega uradnega lista „Praviteljstvenega Vjestnika“. Rusija nič drugega ne želi, kakor da Koburžan, ki se je nezakonitim potom polastil bolgarskega prestola, ostavi Bolgarijo in se obnovi v Bolgariji stanje, kakeršno se ujema z Berolinsko pogodbo. A baš v poslednjem tiči velika težava Berolinska pogodba se lahko na jako različne načine tolmači injo tudi na različne način tolmačijo diplomatje raznih evropskih držav. Največ se zakonitost sedanjemu stanju v Bolgariji odreja zategadel, ter Koburžana neso priznane velevlasti. Priznali ga pa zategadel neso, ker se je Rusija odločno izrekla proti njegovej izvolitvi. Ko bi ga pa bila priznala Rusija, bi tudi nobena druga vlada ne bila ugovarjala proti njemu in on bi bil zakonit vladar.

Sedaj nastane pač vprašanje, kako bi bilo, ko bi se sedaj odstranili tebi nič meni nič Koburžana in ko bi izvolili koga drugega. Kdo nam mora zagotavljati, da bi novi knez ugaljal vsem vlastem. Kakor sedaj ugovarja Rusija proti Koburžanu, tako bi proti njemu lahko ugovarjala morda Anglija ali pa Italija. In tako bi novo stanje ne bi bilo zakonitejšje od sedanjega. Konec bi ne bilo sedanjemu položaju. Zatorej nekatere velevlasti želé, da bi se

poprej sporazumela Evropa o osobi bodočega kneza, predno bi se odstranil Koburžan. Ta zahteva v jednem oziru tudi ni popolnem neopravičena. A javelne bode Rusija poprej imenovala kacega kandidata, ker se je Evropa bila izjavila proti Mingrelcu. Ko bi bil Koburžan odpravljen, misli Rusija, bode velevlasti bolj voljne kaj prijenjati, kar se tiče osebe novega kneza.

Sicer pa ima Rusija še nek drug recept, s katerim hoče prisiliti velevlasti, da bi priznale njej povoljnega kneza. Ko bi Koburžan ostavil Sofijo, treba bi bilo nekake vlade, da bi opravljala posle, dokler ne pride nov knez. Moralo bi se sestaviti regentstvo, ali bi pa ruski komisar prevzel vlado. V regentstvo bi Rusija gotovo ne privolila, ker po bolgarski ustavi se regentstvo sestavi tedaj, če je knez mladoleten. Za slučaj, če bi se pa knez odpovedal vladi, pa nema bolgarska ustava nobenega določila, ker nikdo ni mislil na take slučaje.

Berolinski dogovor pa ima neko določbo, katero Rusija tolmači v svojo korist. Ruskim četam bilo je dovoljeno tedaj ostati devet mesecev v Bolgariji in vlado je imel voditi ruski generalni gubernator, dokler ni bil voljen knez. Sedaj, pravijo ruski državniki, bi nastale v Bolgariji iste razmere, kakor so bile pred izvolitvijo Battenberžana, ko bi ostavil deželo samozvanec. Ruski komisar moral bi prevzeti vlado, dokler ne bode voljen knez. Ker bi pa komisar z bolgarsko vojsko izhajati ne mogel, moral bi poklicati ruske čete v deželo. Ruski komisar bi potem že znal ruski upliv utrditi v deželi in dvojiti bi ne bilo, da bi bil voljen Rusiji dovoljen knez. Velevlasti bi ga pa morale potrditi, ker sicer bi Rusi ne ostavili dežele. Res bi prav za prav smeli ostati samo devet mesecev, a če bi se do tedaj stvari ne rešile, morali bi pa še ostati, ker bi ne mogli dežele prepustiti brezvladju, dokler se ne dobi nov vladar. Dalj časa bi pa bili Rusi v Bolgariji, bolj bi se utrdil njih upliv na Balkanu in ruski nasprotniki bi radi v vse privolili, da jih le spravijo iz dežele.

Proti tacemu razlaganju Berolinske pogodbe so pa skoro vse druge evropske velevlasti in zategadel ni misliti, da bi se kmalu sporsuzumele o bolgarskih zadevah. Celó nemški oficijozni listi pišejo, da bi bila morala Rusija že pri sklepanji Berolinske pogodbe staviti kake nasvete, kaj storiti, ko bi kdaj bila Bolgarska brez kneza. Seveda sedaj je

lahko dajati sovete, tedaj pa seveda ni nikdo mislil na to. Rusija bila je preverjena, da se jej Bolgari ne bodo postavljali po robu, ker so jej za osvobodjenje hvaležnost dolžni. Pa prišlo je drugače. Pa tudi v Rusiji se dosti ne nadejajo, da bi velevlasti sedaj že privolile v to njeno zahtevo, zategadel se izjava „Praviteljstvenega Vjestnika“ obrača tudi na Bolgare in jim polaga na srce, da sedanjemu težavnemu položaju kriv je Koburžan in da je Rusija po njegovem odhodu pripravljena z njimi sporazumeti se ter ne bode kratila njihove avtonomije. S tem se jim daje razumeti, da naj sami spode Koburžana, potem bodo se že uravnale daljše stvari.

Velevlastim seveda Rusija kaj tacega naravnost pripovedovala ne bode, zategadel pa tudi od njih samo zahteva, da se obrnejo na Turčijo, da bi ona storila potrebne korake, da spodi Koburžana. Celó ruski listi ne pričakujejo od tega koraka nobenega posebnega uspeha. Storila ga je Rusija pred vsem zategadel, da pokaže svojo spravljalivost, da je voljna po diplomatičnem potu pogajati se, ako so velevlasti pripravljene priznati nje interese na Balkanu, kateri jej gredó kot osvoboditeljici pravoslavnega vztoka. Turčija pa tudi sedaj proti Bolgarom ne bode ničesar storila, kakor po Plovdivskem prevratu ni, ko bi bila s 10.000 vojakih lahko zopet utrdila svoje pravice, to tem manj, ker jo bodo gotovo nekatere velevlasti odgovarjale, da se varuje vsake sile proti Bolgariji, ker bi to znalo biti začetek velike vojne. Kaka nota, ki bi jo poslala v Sofijo, bi pa položaja tudi dosti ne premnila, kajti za njo se bi Sofijski mogotci dosti ne zmenili.

Najnovejši diplomatični korak Rusije torej ne bode imel druge posledice, kakor da bode dal ruski stranki nov pogum. Dosedaj so se vedno sklicevali v Sofiji, da hoče Rusija pokoriti Bolgarijo, sedaj je pa uradni list zagotovil, da ne misli kratiti avtonomije Bolgarom. Stambulovci torej ne bodo mogli več strašiti naroda s tem in narod tedaj ne bode imel nobenega uzroka se nauduševati za usiljenca, in se mu bode že itak majajóči prestol sedaj še prej podrl, ne vsled korakov evropske diplomacije, ampak vsled energične volje bolgarskega naroda.

Liechtensteinov predlog in Slovenci.

Od beneške meje. [Izv. dop.]

Verskošolsko vprašanje je ona vez, ki veže nemške konservativce na slovanske stranke v držav-

LISTEK.

Nedeljsko pismo.

Ob „lepem, modrem, v resnici pa zelo kalnem Dunavu, v feaškem mestu, opravljajočem z nenasiťljivo točnostjo vse funkcije avstrijskega želocea, skrbljivo je na vse strani za prijetno zabavo. Kadar se naveličaš izborne opere, kadar ti presedajo vzgledne predstave v dvorskem gledališču, ter že samega dolgega časa zevaš dobivši v roko gledališni list raznih drugih Talijinih svetišč, dovoliš si še vedno lahko kako posebno razkošnost, kratiš si lahko čas, kakor ti drago, kajti zabaviš je vse polno, kamor se le ozreš.

Na izber ti je toliko raznovrstnega blaga, da je tvoje srce res podobno „dem grauen Freunde, der zwischen zwei Gebündel Heu — nachsinnend grübelt“, vender pa se nikdar ne bodeš kesal, ako par svojih prostih ur posvetiš — Dunajski borzi. Ondu bodeš videl, kako utripljejo raznih vrednost-

nih papirjev vsakodnevni kurzi, kako potomci Abrahamovi še vedno plešejo okolu zlatega teleata, kakor nekda v puščavi. Seveda nemajo več na sebi one svetopisemske obleke, ki je na njih sproti rastla in primerno pomnoževala itak že penetrantno volnjava „izvoljenega naroda“, dandanes je vse v salonski opravi, a predrzno zakrivljeni nosovi, ob ušesih bingljajoči kodri, neprijetni žarki duh, cvileči krik in druge jednake specialitete te pouče, da so to pristni potomci onih svojih prednikov, ki so nekda hodili skozi „Rudeče morje“, ter se pozneje v puščavi tako sentimentalno spominjali na egiptovske lonce in piskre polne mesa, ki je bilo tako „koscher“.

Borza daje zares veliko zabave in večkrat sem že obžaloval, da v Ljubljani nemamo kaj jednacega. Imamo sicer „Café Israel“, imamo par sinov iz rodu Abrahamovega, imamo krščenih ljudij, ki bi celo na „Salzgriesu“ napravili svoj „rabah“, a borze ali kaj jednacega nemamo, to ni za nas, živeče v oddaljeni provinciji. Zato se nam ne dovoli „Prometna banka“, zato imamo policijsko stražnico

ondu, kjer bi imela biti mestna branilnica, zato je naša borza ob sredah in sobotah pred rotovžem in „Za vodo“.

Tamkaj pa je res živahno in rad gledam naše skrbne gospodinje, z resnobnim obrazom hodeče gori in doli in rad poslušam žuboreče glasove, ki kakor na borzi, premlevajo vedno isti tema: „Ich geb, ich nehm!“ Na borzo na Dunaji upliva vsak kabinetski kurir, kakeršen je bil na pr. sedaj knez Barjantinski, vsak kihljaj Bismarckov, izpuščena ali zamolčana besedica „ne“ napravi lahko na milijone izgube in dobička, na tržno borzo v Ljubljani pa imajo največjo moč: mraz, slana, druge elementarne nezgode in pa naši branjevci, ki igrajo pri nas nekako isto ulogo, kakor na Dunaji takozvani „coulissiers“. Razlika mej Dunajem in Ljubljano je samo ta, da lezejo na Dunaji kurzi trdovratno nizdolu, pri nas pred rotovžem in „Za vodo“ pa cene vedno le kvišku.

Ko je letos zaradi suše zelje slabo obrodilo pogodili so Krakovci prav hitro svoj položaj, češ: Kdor bode hotel letos zelje jesti, bode moral imeti srebarno

nem zboru. Knez Liechtenstein hoče sedaj poslednjič uporabiti slovanske stranke v dosego svojega namena, s pomočjo slovanskih poslancev hoče obistiniti konservativno nemške uzore in želje glede osnovnega šolstva. Izpolni li se mu ta želja, potem se pretrga najkrepkejša vez konservativno-nemške stranke, ki jo je še vezala na slovanski živelj. „Der Mohr hat seine Schuldigkeit gethan, der Mohr kann gehen!“ Knez Liechtenstein bi bil moral se na to ozirati, kaj veže Slovane z nemškimi konservativci? Kako torej, da hoče pripomoč svojih zaveznikov za svoj predlog, ko se z istim predlogom ni niti spomnil koristi zaveznikov svojih? Zakaj ne rešiti z verskim vprašanjem ob enem tudi narodnega vprašanja, saj sta ti dve vprašanji vendar tesno zvezani ter imata iste nasprotnike? Odgovor je lehak: Zato, ker nemški konservativci niso prijazni slovanstvu ter bi ga prav tako radi utopili v žlici vode, kakor najhujši levičarski prusaki! Oglejmo si stvar nekoliko! Liechtensteinov predlog določuje le principe osnovnemu šolstvu, vse ostalo kakor tudi izvršitev prepušča deželnim zborom. To znači, da hoče razširiti delokrog deželnim zborom, dati jim hoče mnogo več pravic, kakor pa jih jim je določila dosedanja centralistična vlada. Res je, da lex Liechtenstein ponuja deželnim zborom toliko avtonomije, kolikor je ni na parlamentarni način ponujala še nobena državno-zborska frakcija. In ravno zaradi tega vlada ni vneta za ta predlog, kajti nasprotuje popolnoma centralizacijskim idejam njenim.

Staročeški „Hlas Naroda“ se odločno izreka za Liechtensteinov predlog, a jedino le radi avtonomistiških principov njegovih. Omenjeni list pravi, da se Čehi boré za deželno avtonomijo že četrto stoletje zama, a lex Liechtenstein jim sedaj ponuja te avtonomije največjo mero. To je vabilno, kajti Čehi imajo v svojem kraljevskem deželnem zboru izdatno večino, da bi se prav lahko otresli vsake germanizacije v ljudskih šolah. Ravno tako je s Slovenci na Kranjskem. Tudi kranjski deželni zbor bi po svojih narodnih nazorih dovršil in uredil šolstvo kranjske dežele. Za Čeha na Češkem — in jedino le tam — in jedino le za Slovence na Kranjskem bila bi to največja pridobitev, kar smo si jih doslej izbojevali. Kaj bode pa s Čehi in Slovenci v onih deželah, kjer imajo brezozirni Nemci in oziroma tudi Lahi večino? Rodoljuba spreletava kar zóna, če na to le pomisli. Ali nam še ni zadosti, da se koroški, štajerski, istrski deželni zbori in zastop Tržaški, kar nič ne zmenijo slovanske manjšine, da nasprotujejo celo sedanji vladi radi malenkostnih drobtin, ki nam jih je priznala pri upisih v zemljiške knjige? Ali hočemo glasovati za večjo avtonomijo teh zborov in to ravno v zadevah osnovnega šolstva, da tem ložje zatrejo neljubi si živelj slovenski? Ali se nam je nadejati jednako pravnosti od omenjenih deželnih zborov? Nikakor. Saj nam niti Liechtensteinova stranka ni pravična, kakor je pokazala taktika nemških konservativcev deželnega zbora štajerskega.

Mi Slovenci smo se menda že iznebili separatistične politike, kajti idejal vsakega domoljuba mora biti „zjedinjena Slovenija“, jedna uprava za vse Slovence. Kdor pa soglašja s predlogom kneza Liechtensteina, ta je izdajalec „zjedinjene Slovenije“, ta prodaja veliko večino naroda našega.

Žlico. A ko je pritisnil mraz, poskočilo je zelje še bolj in za deset soldov bil ga je le mal „ščipec“. Najhujše pa je bilo z jajci, pred Božičem stalo je jedno jajce pet krajcarjev. Takrat hodile so naše gospodinjice s povešenimi glavicami po trgu kakor borzijanci Dunajski v osodepolnih dneh majnika meseca 1873. l. In kaj bi ne? Saj je znano, kako važno ulogo imajo ti kokošji proizvodi v vsaki kuhinji, kako ponosno stopajo naše gospodinjice domov, kadar se jim je posrečilo pri jajčji barantiji utrgati jednega ali dva krajcarja.

Vrednost jednega samcatega jajca čul sem nekdanj najkorenitejši dokazovati neko kmetsko ženo. Trdila je namreč, da je največji greh na svetu, če kdo jajce ukrade, to da je čula celo pri izpovedi. Na ugovor, da to pač ni popolnem resnično, kajti na sv. Višarjih se na primer ob velikih shodih grešnike vprašuje samo za troje grehov, vprašanja o krajcih jajc pa ni vmes, odvrnila je vsa razjarjena: „Le pomislite, iz jednega jajca izvali se piška, ta vam znese zopet lepo število jajc, iz slednjih povale se nova piščeta in tako naprej!“

Kmetska ta zgovornost razkrila mi je važnost

Že iz tega vidimo jasno, da je Liechtensteinov predlog prava nevarnost osobito za nas Slovence. Nerazumljivo nam je torej, kako da je i v Slovincih nekaj njegovih privržencev. K večjemu more to izvirati odtod, ker se slepimo z „versko šolo“, ko vender vemo, da ni nobeno slovensko dete v nevarnosti brezverstva.

Kdor umeje jedini gornji razlog, ta poreče: „Slovenski poslanci nikakor ne smejo glasovati za sedanji načrt „verske šole.“ Zagotovite vsestransko osvobojo od brezozirnih većin narodu našemu, potem bomo še le razmišljali in debatovali o tem predlogu“, — tako naj mislijo in govore poslanci naši!

G. n.

Potovanje v Rim.

(Dopis s Štajerskega.)

Dunajski odbor razpošilja po vsej polovici naše države vabila za potovanje v Rim, kjer se ima avstrijska deputacija pokloniti svetemu Očetu papežu, kakor se mu je poklonila že v začetku leta ogrska deputacija. Poleg tega potovanja pripravlja pa se v Rim že tretje iz naše države. To tretje bode hrvatsko potovanje in vodil ga bode, kakor je odgovorjaje na papeževo častitko naznanil v Rim, sam biskup Strossmayer. Gotovo je tudi mnogo Slovencev, ki žele izraziti velikemu papežu Levu XIII. povodom redke letošnje svečanosti njegove, svojo udanost. Za nje navstaja vprašanje, kateremu potovanju naj se pridružijo, Dunajskemu ali Zagrebškemu.

Ko so se poklanjali papežu potaiki z Ogerske, tedaj se je govorilo le o madjarskem narodu. Ostalih v deželah svetoštetanske krone živečih narodnostij ni se omenilo ni z besedico. In vender je bilo mej potniki okoli 100 Slovakov. Ti so tedaj povelicevali s svojo navzočnostjo slavo oholih Madjarov.

Jednako se bode godilo nam, ako se pridružimo Dunajskim potnikom. V večnem mestu bode se govorilo le o Avstrijcih, ti pa se zmatrali „natione Germani.“ O slovanskem poklonstvu tedaj oficijalno ne bode papež vedel ničesar.

Ali ni tedaj naravno, da se pridružimo jedinemu slovanskemu potovanju, katero pojde iz naše države v Rim? Hrvatoma smo tako najbližji bratje, vzajemnost mej njimi in mej nami, dasi nas ločijo vsled dualizma umetno narejene meje, je dandanes tako živahna, da se zmatramo tu in tam člene jedne ter iste narodnosti slovanske. Papež izrekel je — kakor se iz Rima poroča — sam željo, naj bi prišli pokloniti se mu tudi Hrvatje in obljubil nositi o tej priliki oni zlati križ, kateri mu je poklonila rimska kolonija hrvatska. Lev XIII. želi si tedaj pozdraviti mej ostalimi poklanjajočimi se mu narodji tudi Slovence. In treba je posebnega slovanskega poklonstva, treba posebno sedaj, ko so se vse sile zarotile proti nam. Treba je tega poklonstva papežu, ki je z redko, višjega nauduhnenja polno bistroumnostjo spoznal imenitnost slovanstva za prihodnji svetovni razvoj in to svoje spoznanje objavil svetu s prekrasno okrožnico „grande munus.“ Hvaležni moramo torej biti zvezdi Jugoslovanstva, biskupu Strossmayerju, da se bode postavil na čelo hrvatskim poklonikom, in želimo le, da bi se jim pridružilo mnogo tudi ostalih Slovanov. One Slovence, ki so namenjeni v Rim, pa prosimo iskreno,

jaje in zato bi skoro odpuščal našim gospodinjam, da s toliko gorečnostjo barantajo s kokošarji za par soldov, dočim pri konfekcionarijih in pri šiviljah neso tako skromne in jih pri takih prilikah par goldinarjev manj bolí, nego par krajcarjev na jajčjem trgu. A kaj hočemo, ženska logika je že taka! To sta zadnje dni pokazali dve znani dami Ljubljanski. Mraz in sneg v naši metropoli premrazil je do dna srca, sklenili sta torej odpotovati v solučno Nizzo. Tam na divne „Riviere“ obalnih umaknili bi se ostudni naši zimi in uživali krasno pomlad italijansko. V ta namen napolnili sta svoje kovčke s primerno toaletto. Da bi pa prištedili nekoliko drobiža, oddali sta kovčke kot navadno blago. Namen bil je gotovo hvalevreden, a dami nesta pomislili, da navadno blago počasneje potuje, nego človek v kurirnem vlaku. In tako se je zgodilo, da dospevši v Nizzo nesta imeli pomladanskih oblek, da sta se torej v svoji zimski opravi nekaj časa prav pošteno potili. Upam, da je ta nedostatek sedaj že poravnán in da sta sedami uverili, da človek, potujoč v Nizzo, tudi za svojo prtljago lahko par soldov utрпи.

naj gredo tja s hrvatskimi našimi brati: svoji s svojimi!*)

*) Strinjamo se popolnem z gospodom dopisnikom. O svojem času naznanili bomo, kdaj odidejo hrvatski pokloniki, ter objavili tudi pogoje glede vožnje, stanovanja in hrane. Uredništvo.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 25. februarja.

V budgetnem odseku državnega zbora bil je razgovor o zboljšanju plače profesorjev duhovskih semenišč. Poslanec Kathrein je vprašal ministra zastran te zadeve, poslanec Klun stavil je pa poseben predlog v tem zmislu. Minister Gauč je priznal, da bi se prav za prav morala urediti plača dotičnikov tako, da bi bila vsaj jednaka s plačo srednješolskih profesorjev. Vlada pa letos še ne more ničesar nasvetovati v tem oziru, kajti vedeti mora poprej, koliko se bodo povišali stroški vsled uredjenja duhovenskih plač. Drugo leto bode pa že vlada sama stavila kak predlog, kako naj se zboljšajo plače profesorjev duhovskih semenišč. Odsek je sklenil resolucijo, da bi se letos dovolil dodatni kredit za zboljšanje profesorjev bogoslovja v škofijskih semeniščih.

Maldočehi začeli so močno agitacijo proti konservativnim šolam. „Hlas Naroda“ pa graja tako postopanje, ker se oni, ki podpisujejo peticijo za sedanjo šolo, s tem izjavljajo za centralistično-birokratične zakone, ne pa za narodno upravo šole. Po tem bi narod ne imel nobenega upliva na šolo. Če Liechtensteinov predlog ne ugaja, pa ni dvojbe, da ga bodo še radi konservativci nekoliko predelali. Potem list priporoča peticije v zmislu, da bi se šolstvo popolnem izročilo deželnim zborom in odborom, okrajnim zastopom in odborom ter občinam.

Vnanje države.

Belgrajski dopisnik „Mosk. Vjed.“ objasnjuje, čemu je moral odstopiti Ristić. Ko je nastopil vlado, sporazumel se je bil s srbskim kraljem, da bode imenovan same liberalce za skupščinarje, a zato pa liberalna stranka ne bode več zahtevala, da naj se nazaj pokliče metropolit Mihajil. Na ta način si je pa mislil Ristić, da si je za zmiraj utrdil gospodstvo svoje stranke. Ko je pa kralj imenoval 1/3 radikalcev za skupščinarje je pa začel priganjati Ristić, da se nazaj pokliče metropolit Mihajil. Ker se kralj ni hotel udati, je odstopil Ristić. Zadnji čas je pa bil Ristić zgubil mnogo popularnosti zaradi pritiskanja pri volitvah, ker je začel priganjati bolgarske emigrante in ni hotel vsprejeti Črnogorcev, ki so se hoteli preseliti v Srbijo.

V kratkem bode 19. ruska divizija s Kavkaza prestavljena na gališko mejo. Delajo se še barake, v katerih jo bodo nastavili. Sprva se je mislilo kako drugo divizijo s Poljskega poslati na Kavkaz, sedaj so pa opustili to misel in se bode torej ruska vojska v zapadnih krajih za jedno divizijo pomnožila. Na Kavkaz bodo pa odposlali morda kako divizijo iz sredine Rusije.

Ker se Rusija nikakor neče odločiti za zvezo s Francijo, tako pa Francozi nemajo nič kaj upanja, da bi zmagali Nemce, začeli so nekateri v Parizu razpravljati misel, da bi kupili od Nemčije Alzacijo in Loreno za primerno ceno. Na ta način rešili bi Francozi svoje brate v teh dveh pokrajinah in ustanovili bi se stalno dobri odnošaji mej Nemčijo in Francijo. Iz tega projekta bo težko kaj, sicer se pa vladni krogi sedaj baje še ne zanimajo zanj, pač pa nekateri poslanci, pred vsem monarhisti.

Francoska vlada stoji zopet trdno, kajti zbornica je vsprejela kredit za tajne zaklade z 248 proti 220 glasom. Za ta uspeh se pa vlada nema zahvaliti le svojim pristašem, ampak tudi monarhistom in radikalcem, katerih se več ni udeležilo glasovanja. Ko bi bili vsi monarhisti in radikali se udeležili glasovanja, bila bi ostala v manjšini.

Italijanskim radikalcem ne ugaja niti notranja niti vnanja politika sedanje vlade. Hudo napadajo zlasti vnanjo politiko. Njim ne ugaja, da se Crispi brati z Nemčijo in Avstrijo. Italijanom se še vedno sline cedé po južnej Tirolske in avstrijskem Primorji in se zatorej javno mnenje v Italiji nikdar ne bode prav sprijaznilo s tripelalijanco.

Nemčija išče povsod svojih zaveznikov. „Preussische Jahrbücher“ objavile so članek, da je Kitaj naravni zaveznik Nemčije. Rusija in Francija delata s Kitajem, kakor gladni medved in roparski jastreb z ovčami, ki se ne morejo braniti. A ne bode več dolgo, da bode Kitaj z Rusijo in Francijo spregovoril s takim glasom, ki ne bode ugajal v Parizu in Peterburgu. Kdo ve, če se to ne zgodi baš tedaj, ko Nemčija zgrabi medveda in jastreba? Prav lahko se zgodi, da Kitaj zgrabi za tilnik svoje sovražnike, da zopet pridobi, kar je zgubil, in Nemcem olajša uresničenje njih teženja na vzhod. Zvezo s Kitajem se Nemci ne bodo dosti pomagali. — Vojno sodišče oprostilo je nemškega vojaka Kaufmanna, kateri je o svojem času streljal na Francoze, ki so lovili blizu meje. Hkratu je pa Kaufmann še avansoval. Franc. radikalni listi se jeze zategadel, zmerni pa mirneje presojujejo stvar.

Dalje v prilogi.

Vse kaže, da Italija proti Abesincem ne bode dosegla nobenih uspehov. Med italijansko vojsko razsajajo razne bolezni. Ker se bliža vroči letni čas, Italijani ne morejo več misliti na daljno prodiranje. Abesinci se pa tudi le umičejo in nečejo spuščati v boj. V kratkem bodo Italijani morali odpoklicati večino vojakov iz Afrike, samo kolikor jih bode trebalo za posadbe, jih bodo pustili v deželi.

Dopisi.

S Spodnjega Štajerskega. [Izv. dop.] (Gospod — ckh —). Slovenci na spodnjem Štajerskem smo tako „srečni“, da imamo razen treh samo Nemce za okrajne sodnike. Pri gg. adjunktih je sicer nekoliko boljše, pa mnogo ne. In ni ti adjunkti se kaj „pridno“ in „veselo“ glodajo v naših „slavnih“ nemških lističih kakor Celjska „Deutsche Wacht“ in pa „Marbg. Ztg.“ Ni je skora številke, da ne bi vzeli uradnika na „piko“. Posebno oni gospodje, katere je zanesla osoda v kako zagrizeno nemčurško gnezdo, so kaj navadna in tečna „piča“ zgoraj omenjenih lističev. V tem oziru je posebno „srečen“ adjunkt Slov. Bistriški g. Brumen. Nad njega sta se spravila kar oba naša slavna spodnještajerska „nemška“ organa. Ne zadosti, da ne izide skoro številka zakonnega lističa „Marburger Ztg.“, da ne bi njegovega imena bilo v njem, spravila se je v zadnjem času naša še slavnejša „vahta“ nadnj.

Nekaj pa je čudno. —

Visoka nadsodnija Graška ali pa veleslavna okrajna sodnija Celjska poslala je v Slov. Bistrico začasno — ker je jeden tamošnjih pristavov na dopustu — avskultanta gosp. Marekhlina; in glej dvojno čudo! Odkar je ta nemški gospod v Slov. Bistrici, začela je „vahta“ 1. prinašati dopise iz Slov. Bistrice, ki so podpisani s chifro — ckh —, in 2. silno se zaganjati v omenjenega gosp. adjunkta, kateri ima prvi naglavljeni greh, da je rodod Slovencec, drugi, da je služil prej na Kranjskem in tretji, da si „predrzne“ slovensko uradovati. —

Gospod Marekhl zatrujejo sicer v „Südst. Post.“ — da ni on tisti — ckh —, da on v obče ni dopisovatelj „vahtin“, pa kakor že rečeno čudno se nam dozdeva, da so koj, ko je on prišel v Slov. Bistrico iz Celja, začeli v Celjski „vahti“ prihajati dopisi podpisani s chifro — ckh —, in da se od potlej ta listič posebno srdito zaganja v omenjenega adjunkta.

Kakor radi verjamemo popravku g. Marekhlina, to prečudno naključje nas vendar osuplja, in tudi chifra — ckh — naudaja s posebnimi mislimi. —

No viditi čemo, šta će biti; čakajmo torej, če se bo našlo, kdo je tisti pregrešni „kozol“, ki je začel od potlej tako pridno v „vahto“ dopisovati, odkar je g. Marekhl v Slov. Bistrici. —

Iz Šentvida na Vipavskem 20. febr. [Izv. dopis.] Pri zadnjem občnem zboru našega bralnega društva „Sloga“ so bili v odbor voljeni: predsednikom ter ob jednem tajnikom gosp. D. Česnik, učitelj in šolski vodja, podpredsednikom gospod A. Pahor, posestnik in krčmar, blagajnikom g. Fr. Kavčič ml., posestnik ter odborniki: Gosp. Anton Zadnik, oskrbnik, g. Janko Božič, posestnik iz Poddrage, g. J. Šuligoj, učitelj ravno tam, g. M. Komel, c. kr. vadnični učitelj v pokoji, g. Jos. Bratož in g. Jos. Fabčič, posestnik. — To so Vam večinoma sami mladi, dokaj energični ljudje. Eneržija je pri naših društvih neobhodno potrebna. Žalostno, a resnično je, da ravno slovenski moške zrelejšje dobe po navadi zgubé vso odločnost. Oni, ki so faktično po svojem stanu, po svoji veljavi v to poklicani, da vodijo svoj narod, ravno oni so pogosto mlačni. Uživali bi radi priboljške, katere jim dajo različna društva, da bi se pa sami krepko in čvrsto poprijeli dela za napredek raznih za narod koristnih društev — o, tega pa ne! Ni časa! Druzega je opravila dovolj! Nečem nikogar žaliti — a faktum je, da egoizem igra pri mnogih gospodih veliko — da, glavno ulogo. Pač dobro, da vsi tako ne mislijo. Imamo mej sabo mož, kojim še bije srce za svoj rod. Da bi ne bili le tako osamljeni. — Nekdaj tako živahno društveno življenje v naši krasni dolini jelo je propadati. — Čitalnica Vipavska! kje so tvoji zlati dnovi, kje sloveče tvoje veselice? Ni jih, pa tudi ranjega, blazega dekana, duše vsemu društvenemu življenju: Jurija Grabrijana — ni več! — „Kar more, to mož je storiti dolžan!“ O, lope besede, — o krasna, zlata — pena! Čudne reči se godé po svetu, možje, ki so poklicani v to, da pospešujejo razvitek narodnih društev, —

ga še zadržujejo. Kakšen pojem o namenu narodne čitalnice imajo pač oni, ki izključujejo iz narodne, slovenske čitalnice slov. dnevnik — a protislovanska — židovska „N. freie Presse“ naj ji bo tisto korito, iz katerega zajemlje slovenski rod duševno svojo pašo!! Lep napredek! Le naglo, le urno — po — rakovo!

Hotel sem le opisati poslednjo veselico, katero je priredila Šentvidska „Sloga“ na pustno nedeljo v okusno okrašenih prostorih g. J. Bizjaka. Program je bil jako obširen. Spevi „Mrak“, „Zrinski Frankopanka“ in „Nočni pozdrav“ bili so vrlo dobro pogojeni. Čast gre jednako g. pevovodji, kot vrlim pevcem. Občinstvo tudi ni štedilo z odobravanjem in spevi so se morali po tem še ponavljati. Jednako peje se menda po deželi malokje sliši — a v okolici naši ga gotovo ne. Zbor je bil precej močan: dvanaest pevec, sama domača, vrla in krepka grla! Le tako naprej slavnoznani pevci Šentvidski. — Deklamacija — „V pepelnični noči“ gotovo ni lahka, ako se hoče v njej popolnoma izraziti misli in čustva slavnega našega pesnika. Da je pa bila prava, pričala je grobna tišina, ki je nastala mej govorom in burno odobravanje pri sklepu deklamacije. Slava! — „Eno uro doktor“ je že jako znana burka v jednem dejanji. A pri nas se še ni predstavljala. Tudi je bila videti za Šentvidske razmere neizpeljiva. A, kaj ne stori vsega naudušena mladina! Vse je šlo. Smeha ni bilo ne konca ne kraja, da ubogi „Škrjanec“ in njegov „Ančika“ nista mogla niti „do besede priti.“

Vse uloge bile so v izvrstnih rokah in dasi so nastopili skoro vsi igralci in igralka še le prvi krat, se je igra vender izvrstno sponesla. Veseličnemu odseku pa moramo le častitati, ter ga spodbujati, da še dalje ustrpi in dela na tej poti. Hvala Vam vrle igralke, vrli igralci!

Občinstva, odličnega in priprostega bilo je toliko, ko nikdar poprej. Vsi sploh so bili jako zadovoljni z nepričakovanim uspehom veselice — a najbolj menda g. blagajnik „Sloge“. Veselega srca se je zavrtela potem lahkonožna mladina po taktu veselega „valčka“ — a jaz — ne vem koliko je bila zjutraj ura, ko sem se po vsem zadovoljen — a nekoliko „mačji“ — vrnil v mehko postelj.

Iz Maribora. 23. febr. [Izv. dop.] Posojilnica je imela dne 19. t. m. v Posojilnični pisarni svoj redni občni zbor. Gospod predsednik dr. B. Glančnik poroča o posameznih točkah letnega računa in sicer:

a) O gibanji društvnikov: Stanje društvnikov je bilo koncem leta 1886 1090, pristopilo jih je leta 1887 281, skupaj 1371. Izstopilo leta 1887 15. Stanje koncem leta 1887 1356 društvnikov, kateri so uplačali 94 glavnih deležev fl. 9400. — 1284 upravnih deležev fl. 24.800. — in je tedaj koncem leta skupaj uplačanih deležev z fl. 34.200. —, to je za fl. 5150. — več kakor pretečeno leto.

b) O posojilih. Stanje posojil koncem leta 1886 fl. 266.085.38, v teku leta 1887 se je 539 strankam posojil izplačalo fl. 238.086.34. vkup fl. 504.171.72, vrnilo se je posojil v letu 1887 fl. 154.431.13, torej stanje koncem leta 1887 fl. 349.740.59.

Posojila se razdelijo in sicer: 1 hipotekarno posojilo po 5% fl. 270. —, 22 po 5½% fl. 17.034. — 33 po 6½% fl. 52.697. —, 8 posojil proti zastavi po 5½% fl. 3275. —, 15 posojilnicam po 5½% fl. 22.950. —, 1139 posojil na osobni kredit po 6% fl. 251.714.59, 2 posojili šolam po 5% fl. 1800. —. Posojila pomnožila so se v pretečenem letu za 83.655 fl. 21 kr. Posojilnica ni imela pri svojih dolžnikih od obstanka sem še nikakešnih izgub.

c) O hranilnih ulogah: Stanje hranilnih ulog je bilo koncem leta 1886 fl. 271.199.17, mej letom 1887 se je uložilo 181.863.30, vkup fl. 453.062.47, mej letom 1887 se je izplačalo fl. 120.849.44. Stanje hranilnih ulog koncem leta 1887 fl. 332.213.03, s kapitalizovanimi obrestmi fl. 12.951.93 vred skupaj fl. 345.164.96. Hranilne uloge so se leta 1887 pomnožile za fl. 73.965.79.

d) O naloženem denarju pri drugih zavodih poroča g. predsednik, da je bilo stanje tega denarja kakor se tudi iz bilance razvidi, koncem leta 1887 fl. 42.111. — in z narastlimi obrestmi vred fl. 4297.07, skupaj fl. 46.408.07. Dalje omeni gospod predsednik, da se je nagrada, katera pripada ravnateljstvu po § 15. društvenih pravil, porabila cela za dobre namene, kakor se iz dotične knjige natančno razvidi.

Potem se preide k točki a) dnevnega reda, o kateri se podeli beseda g. dr. J. Mlakarju, kot starosti nadzorništva. G. dr. J. Mlakar poroča obširno, da je nadzorništvo v teku leta 1887 vsaki mesec vse posamezne dohodke s stroški primerilo, vse računске knjige, dolžna pisma, menice pregledalo. isté tudi z letnim računom primerilo in vse v lepem redu našlo. Stavi tedaj predlog, da naj se račun za leto 1887 odobri, in ravnateljstvu o tem računu absolutorij podeli, kateri predlog se jednoglasno vsprejme.

Preide se k točki b) dnevnega reda: G. Pavel Simon stavi o tej točki sledeči predlog: Od čistega dobička s fl. 6436.96, po odbitku zneska fl. 643.69, kateri se odloči po pravilih § 15 kot nagrada ravnateljstva in po od bitku onih 40%, ki pripadajo že po pravilih § 15 društvenemu fondu v znesku fl. 2574.78 = fl. 3218.47, naj se porabi ostali znesek 3218 fl. 49 kr., za 5% dividendo na deleže s fl. 1559.09 in potem ostali znesek s fl. 1659.40. priloži naj se posebnemu društvenemu fondu v zmislu zakona s 27. dec. 1880. S tem doneskom znaša zdaj glavni rezervni fond fl. 13.082.48 in specijalni rezervni fond fl. 2398.03, oba skupaj fl. 15.480.51. Tudi ta predlog se jednoglasno vsprejme.

Točka c) dnevnega reda: Za ravnatelja izvoljen je zopet jednoglasno, gosp. dr. Jarnej Glančnik in za člana ravnateljstva izvoljena sta bila z večino glasov gosp. Jože Rapoc in gosp. kanonik dr. J. Križanič.

Točka d) Glavni društvniki volili so jednoglasno, g. dr. Fil. Terča, g. Franja Pavliča, in g. dr. J. Mlakarja in uprav. društvniki g. dr. Ferd. Dominkuš, g. J. Majcigerja in g. Franja Kočevarja — jednoglasno — za člana nadzorništva. Vsi voljeni gospodi izjavijo, da vsprejmejo volitev. S tem je bil dnevni red izcrpljen in ker se noben na-uzočih več k besedi ne oglasi, izjavi gosp. predsednik da je zbor sklenen.

Domače stvari.

— (K slovesnemu praznovanju zlate maše vladike Strossmajerja,) katero bode v Djakovem dne 19. marcija, odide iz Ljubljane, kolikor je doslej znano, več deputacij. Ako bi se tem deputacijam hoteli pridružiti rodoljubi tudi od drugod s Slovenskega, blagovolé naj to paznaniti našemu uredništvu ali pa gospodu Ivanu Hribarju, kateri bode rad dajal vsa potrebna pojasnila gledé potovanja. — One slovenske občine, katere name-ravajo slavnega vladiko imenovati častnega občana, morejo diplome poslati nam. Skrbeli bomo, da se v dan slavnosti oddajo svečano.

— (Ugovorna pravda „Slovanskega Sveta“.) Številko 2. „Slovanskega Sveta“ zaplenilo je državno pravništvo zaradi članka: „Slovanska kulturna jednota, sodnijsko priznana“ in notice „Učite se ruski“, c. kr. deželno kot tiskovno sodišče pa jo je z razsodbo z dne 1. februarja potrdilo. Uredništvo uložilo je proti tej zaplembi ugovor. vsled katerega je bila obravnava včeraj pri deželnem sodišči. Uredništvo zastopal je advokat gosp. dr. Ivan Tavčar, kateri je jako temeljito in jedrnato branil vsebino konfiskovanega članka, a sodišče je ugovor kot neutemeljen zavrglo.

— (Slovenska predstava) bode jutri, v nedeljo 26. februarja t. l. Pela se bode opereta: „Izbujeni lev“, v kateri nastopijo gospa Gerbičeva, gospdč. Daneševa in gospodje: Pajsar, Bučar, Pavšek. Opereto zaključí mešani zbor. Kdor pozna omenjene operete sijajne uspehe izza časov Nolljevih, tega ta večer gotovo ne bode mankalo v gledališči. Za scenerijo k igri omislilo si je društvo zopet več novih dekoracij. V začetku: Gringoire, igrokaz v jednem dejanji. Prihodnja slovenska predstava bode v soboto 3. marca t. leta: „Gospa, ki je bila v Parizu.“

— (Doktorjem medicine) je bil danes na Dunaji promoviran gosp. Janko Marolt iz Ljubljane.

— (Na Dunaji) pričela je včeraj pravda proti dr. Karolu Živnemu, uredniku „Parlamentarja“. Dr. Živni obtožen je veleizdaje, zagovarja ga dr. Markbreiter. Obširneje v prihodnji številki.

— (Stritarjevih zbranih spisov) izšel je 35. snopič, v katerem se nadaljuje „Zorko“, podoba iz dijaškega življenja.

— (Kranjski deželni odbor) se je vsled deželno-zborskega sklepa o konvertovanji zemljišno-odveznega dolga obrnil do neka-

terih večjih bank z vprašanjem, pod katerimi pogoji bi prevzele konvertovanje. Kakor slišimo, bode deželni odbor vprašal tudi večje lastnike zemljišnodveznih obligacij, ali in koliko bi prevzeli novih 4% deželnih obligacij.

— (Za slavnostno otvoritev Rudolfinuma) se že delajo priprave. Več Ljubljanskih gospej in gospodičen se je po inicijativi znane umetnice za vezenje gčne. Förderlove dogovorilo, da hočejo izdelati razna vezna dela, ki bodo tačas razstavljena ter potem darovana muzeju. Za ureditev razstave bode skrbel poseben odbor.

— (Osepnice.) V zadnjih 24 urah za osepnicami zboleli: 1 ženska, 5 otrok. Ozdraveli: 2 ženski. Umrli 1 ženska, 2 otroka.

— (Osepnice.) Od začetka epidemije je obolelo 529 oseb, 355 ozdravelo in 116 umrlo. Torej je obolelo 19 oseb na tisoč prebivalcev, umrlo pa jih je od 100 obolelih 21.

— (Razglas.) Vsled posebnega slučaja, v katerem je jedno politično okrajno oblastvo §. 4. ukaza deželne vlade z dné 9. decembra 1887. l., dež. zak. št. 30, tako tolmačilo, da so žgane opojne tekočine, katere so vsled Najvišje potrjenega deželnozbornega sklepa od 30. novembra 1887. l., dež. zak. št. 31, podvržene posebni deželni nakladi, — le oni obrtniki dolžni naznanjati, kateri na drobno prodajajo žgane opojne tekočine, se c. kr. okrajnemu glavarstvu oglašajo, da se tako tolmačenje ne vjema z namenom in z besedami navedenega ukaza in da je torej očitno napačno. Kajti v 1. odstavku pod točko 1. in 2. navedenega paragrafa je namreč posebej rečeno, da so najprej in zlasti dolžni to naznanjati obrtniki, kateri se pečajo z nadrobno prodajo deželni nakladi podvrženih tekočin, po odstavku 2. ime novanega paragrafa pa ta zglasilna dolžnost veže sploh vsakega, kdor omenjene tekočine za svojo potrebo dobiva po 1 hektoliter ali po več v domači deželi, ali pa če jih v katerikoli si bodi meri prejema iz druge dežele, ali če jih sam izdeluje. Zarad tega ne more nikakor dvomljivo biti, da je pod navedenimi pogoji dolžnost tudi vsake zasebne stranke, zglasiti v smislu navedenega ukaza žgane opojne tekočine, katere prejme za svojo potrebo, ali pa če jih sama izdelava. Vsled dotične vloge deželnega odbora kranjskega z dne 9. februarja t. l., št. 1048 se to c. kr. okrajnemu glavarstvu naznanja v lastno vednost in tudi zato, da primerno pouči županstva svojega okraja.

V Ljubljani dné 21. februarja 1888.

C. kr. deželni predsednik:
Winkler.

— (Iz Bolca) piše se „Soči“, da je na Predelu in v okolici sneg nad 2 metra debel in da pošta s Koroškega že 8 dni izostaja. Za tamosnje prebivalce pa je sneg dobro došel, ker imajo s kidanjem snega mnogo zaslužka.

— (V podporo sadjarstvu) je v minulemu letu bilo za Štajersko iz državne blagajnice dovoljenih 1000 gld. „Gospodarski Glasnik“ piše, da se je na slovenskem delu dežele razdelilo 310 gld. in sicer: Okrajni odbor Sevnški dobil je 125 gld., potem šole: v Laporji 25 gld., v Razvanji 50 gld., na Spodnji Poljskavi 25 gld., na Ovenu 20 gld., dalje: učitelj pri sv. Petru blizu Maribora, g. Stöger, 20 gld., slednjič dva kmeta, namreč: Josip Karba na zgornjem Krapji, 20 gld. in Josip Mursa na spodnjem Krapji, 25 gld.

— (Na Krškem) so dne 19. t. m. bili v odbor „rudečega križa“ Krške podružnice voljeni sledeče gospodje: M. Auser, c. kr. poštar, A. Gregorin, c. kr. okr. sodnik; Fr. Gregorič, gostilničar in posestnik; A. Klein, c. kr. vladni koncipist; J. Knaus, mestni vikar; J. Lapajne, ravnatelj meščanski šoli; J. Pfeifer, trgovec v Leskovci; Fr. Šešek, c. kr. davkar, in H. Weiglein, c. kr. okr. glavar.

— (Vabilo) k zborovanju „Savinjskega učiteljskega društva“ dne 8. marca 1888. ob 9. uri dopoldne v Braslovčah z naslednjim dnevnim redom: 1. Zapisnik. 2. Poročilo. 3. Prosto predavanje. 4. Pogovor o nasvetovani spremembi šolske postave. 5. Nasveti. Ker pridejo v razgovor in obravnavo za vse učiteljstvo in šolo važne stvari, zato se nadeja obilne udeležitve.

Odbor

„Savinjskega učiteljskega društva“.

— (Služba tretjega učitelja na deželni sadjarski in in vinarški šoli na Grmu) je znova razpisana z rokom do 20. marca t. l. Služba je sistemizovana z letno plačo 600 gld. in prostim stanovanjem. Prosilci morajo

dokazati sposobnost za pouk v predmetih ljudskega šolstva ter prošnje oddati pri deželnem odboru Kranjskem.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 24. februarja. „Norddeutsche“ ponavlja, da bi bilo napačno misliti, da treba ruskim predlogom podpore vseh vlastij, da je vsprejme Porta.

Rim 24. februarja. V Valtorti, okraj Bergamo in v Valbelli, okraj Navara, mnogo ljudi vsled snežnih plazov ponesrečilo.

Pariz 25. februarja. „Figaro“ objavi članek, ki pravi: Jednakega mirovnega duha prošinjani sta Rusija in Francija sedaj, ako hočeta, dovolj močni, ne da bi morebiti svoje vojske mobilizovali, temveč da vojske tripelalijance storita nepremične. To bode zadostovalo, da se v bodoče brzdá „pošteni mešetar“ in da se zagotovi konečna zmaga nad surovo silo.

Narodno-gospodarske stvari.

Trgovinska in obrtna zbornica.

(Dalje.)

IX. Gospod zbornični svetnik Ivan Perdan poroča o vprašanji, ali je brinova esencija žgana opojna pijača. Odsek se izraža o tem predmetu tako-le: Brinova esencija žge se iz brinovih jagod ter se rabi kot domače zdravilo; po kapljicah spusti se na sladkor ter se tako porabi. Ponajveč pa se dela iz nje brinjevec, in sicer tako le: Malo brinjeve esencije se dene v sirotko ali pa se pomeša s špiritom in vodo, in brinjevec je gotov. Ako bi za pravo zmatrali, da brinova esencija ne spada k žganim opojnim tekočinam, morali bi isto trditi o punčevini, če tudi se prišteva v razglasilo gospoda c. kr. deželnega predsednika od 12. januarja 1885, dež. zak. št. 6, k žganim opojnim tekočinam. Glede na rečeno predlaga odsek: „Slavna zbornica naj se izjavi v dopisu do c. kr. deželne vlade, da je brinjevo esencijo prištevati žganim opojnim tekočinam“.

Predlog se vsprejme.

X. Gosp. zbornični svetnik I. Baumgartner poroča o dopisih c. kr. deželne vlade in c. kr. deželnega šolskega sveta o doneskih za obrtni nadaljevalni šoli, ki se imata ustanoviti v Postojini in Radovljici. Da je potreba take šole v Postojini, jasno je iz tega, ker se nahaja v Postojini 23 obrtnih pomožnih delavcev, ki so tam v nauku in ki bi po določilih § 75. in 100. zakona od 8. marca 1885 (drž. zak., br. 22) morali obiskovati nadaljevalne šole ter so do zdaj brez vsakega dopolnilnega obrtnega pouka. Takisto je v Radovljici in nje okolici v nauku 42 obrtnih pomožnih delavcev, ki so tudi dolžni obiskovati take šole, a so do zdaj brez vsakega obrtnega pouka. Ker odsek pripozna potrebo obrtnih nadaljevalnih šol in je v ta namen že drugod zbornica do zdaj dovolila znatne doneske, misli, da mora ustreči tema opravičenima prošnjama in predlaga: „Slavna zbornica naj dovoli obema rečenima obrtnima nadaljevalnima šolama podporo po 50 gld., odnosno naj pozneje prosi potrjila temu sklepu pri visokem c. kr. trgovinskem ministerstvu.“

Predlog se jednoglasno vsprejme.

XI. Gospod zbornični podpredsednik Michael Pakič poroča, da se letos izprazni 6 cenzorskih mest pri avstro-ogerske banke podružnici v Ljubljani ter da jih je prepolniti. Odsek predlaga v ta namen pri podružnici avstro-ogerske banke v Ljubljani naslednje gospode: Bamberg Otto, Ottomara, Baumgartneja Ivana, Perdana Ivana, Seemana Ignacija, Ledeniga Alfreda, Regorška F. m., Zeschka Julija, Janescha Ivana.

Predlog se vsprejme.

(Dalje prih.)

Posojilnica v Celji imela je svoj redni občni zbor dne 20. febr. 1888, pri katerem so bili izvoljeni v načelstvo sledeči gg. dr. Josip Serbec ravnatelj, Lovro Baš namestnik, odborniki: dr. L. Filipič, Fran Janesch, Jarnej Voh, drd. Dečko, Mihael Vošnjak, Fran Irgl, (vikar), Janez Zupanc in Maks Veršec; v nadzorstvo pa gg. profesor Ivan Krušic in Mihael Zolgar, Karol Vanič, dr. Gustav Ipavic in Andrej Elsbaier.

Posojilnica Celjska končala je svoje sedmo upravno leto in posnamemo iz letnega poročila sledeče zanimive podatke:

Prometa imela je leta 1887. 692.362 gld. 84 kr. Pristopilo je njej 254 zadružnikov, izstopilo pa 40, tako da šteje **1.441** udov, ki imajo v deležih **22.105 gld.**

Hranilnih ulog se je uročilo 167.226 gld. 76 kr., izplačalo pa 127.344 gld. 23 kr., in je njih stanje koncem 1887. leta s kapitalizovanimi obrestmi vred **377.628 gld. 48 kr.** in 805 uročnikov.

Novih posojil se je v letu 1887. dalo 123.751 gld. 14 kr., vrnilo pa 63.941 gld. 56 kr., tako da je stanje danih posojil koncem 1887. leta **401.527 gld. 47 kr.**; posojila so dana **1332** zadružnikom. Na menice je danih 263 posojil skupaj 129.400 gl.; proti uknjižbi na zemljišča 169 posojil v znesku

96.390 gld.; ostala posojila so na osebni kredit proti zadolžnicam. Drugim posojilnicam se je dalo 25.500 gld. posojil.

Čistega dobička je **3847 gld. 74 kr.**, ki se je v zmislu sklepa občnega zbora razdelil sledeče:

1. 5%no dividendo od deležev dobijo tisti zadružniki, ki neso ob enem dol-			
žniki t. j.	404	gld.	10 kr.
2. nagrada načelstvu	192	"	38 "
3. nagrada tajniku za l. 1887.	200	"	— "
4. dar katoliškemu podpornemu društvu v Celji	100	"	— "
5. dar dijaški kuhinji v Celji	100	"	— "
6. dar podpiralni zalozi slovenskih vseučiliščnikov v Gradci	50	"	— "
7. za neposredne pristojbine leta 1887.	309	"	70 "
8. in ostanek čistega dobička	2.491	"	56 "
vkup	3.847	gld.	74 kr.

pridene s kspecijalni rezervi, ki znaša z 31. dec. 1887. 10.262 " 02 " in ta znesek po 2.491 " 56 " zraven, torej 1. jan. 1888. 12.753 gld. 58 " splošni rezervni fond pa znaša 31. dec. 1887. 4.601 " 35 "

torej ima posojilnica vkup 17.354 gld. 93 kr. rezervnih fondov.

Iz tega poročila se vidi jasno, kako velikanški je posojilnica Celjska napredovala in kako solidno se je razvil zavod. Pridobila si je v deležih 22.105 gld. in v rezervnih zakladih 17.354 gld. okroglih 40 tisuč gld. lastnega premoženja, t. j. 11% hranilnih ulog; tako visokega odstotka v lastnem premoženju v razmerju hranilnih ulog še ni dosegla, menimo nobena avstrijska hranilnica. Vrh tega pa še jamči za varnost hranilnih ulog neomejena zaveza vseh zadružnikov s celim svojim premoženjem, ki znaša povprek računeno nad 3 milijone goldinarjev, torej za 377 tisuč hranilnih ulog, ki jih ima posojilnica okoli devetkratna varnost ali pokritje.

Varnost denarja uloženega pri posojilnici Celjski je torej nedvomljiva v vsakem oziru, take varnosti še hranilnice dati ne morejo.

Seveda je pa vodstvo tega izgednega zavoda tudi v izvrstnih rokah, kar nam svedoči s kraja omenjena imena. Odkar posojilnica obstoji uročilo je pri njej hranilnih ulog več kot 1500 uročnikov in dobilo posojil pa blizu 1700 zadružnikov, veliko jih je mej temi rešila pogube in veliko stotin je kmetom prihranila na eksekucijskih stroških, rešila je veliko kmetij neizogibnih eksekutivnih prodaj.

Pri tem vsem je pa posojilnica Celjska od leta 1883. sem darovala za različne dobrodelne namene 2365 gld., katera svota je za naše mlade zavode precej znatna.

Posojilnica v Celji sprejema hranilne uloge od vsakega, če tudi ni ud zadrage in se obrestujejo 4½% obrestmi. Posojila se dajajo proti 6% samo zadružnikom. Uradni dan je: torek in petek od 9. do 1½12. ure. Prošnje se vsprejemajo tudi druge dneve.

Poziv slovenskim skladateljem!

Odbor „Glasbene Matice“ v Ljubljani razpisuje v zmislu § 2. društvenih pravil sledeče nagrade:

1.) **Trideset goldinarjev** za najboljšo skladbo, priredjeno na podlagi narodnega napeva za igro na klavirju v obliki varijacije, fantazije ali parafraze.

2.) **Pet in dvajset goldinarjev** za najboljši komičen ali resen dvo- ali trispjev s premlevanjem klavirja.

Skladbe, katerim je priložiti ime skladatelja v zapečatenem ovitku, pošljejo naj se do 1. maja t. l. „Glasbene Matice“ odboru v Ljubljani. Odbor.

prinaša v 4. številki naslednjo vsebino: Narodnost in jezik. — Nemško-avstrijska zveza v državnem zboru. — Konfesionalna šola. — Domači in drugi glasovi o Liechtensteinovem načrtu. — Papeška pisma Adrijana II. in Ivana VIII. — Psoglavci. Zgodovinska slika. Česki spisal Alojzij Jirásek. Poslovenil Vacerad. — Pogled po slovanskem svetu. — Književnost.

„SLOVANSKI SVET“ izhaja po dvakrat na mesec, vselej 10. in 25. dne meseca, in se plačuje ali pošilja naročnina upravnistvu „Národne Tiskarne“ v Ljubljani. Naročnina znaša: za celo leto 3 gld., za pol leta 1 gld. 50 kr., za četrt leta 75 kr. Za Ljubljanske naročnike in dijake velja: celoletno 2 gld. 80 kr., poluletno 1 gld. 40 kr., četrtletno 70 kr.

Za Levstikov spomenik.

IV. izkaz.

Gospod dr. V. Zarnik v Ljubljani . . .	5 gld. — kr.
dr. Hudnik v Ljubljani . . .	3 " — "
Jak. Hafner v Ljubljani . . .	5 " — "
A. Zumer, okr. šolski nadzornik . . .	2 " — "
Ivan Tomšič, učitelj v Ljubljani . . .	3 " — "
dr. K. vitez Bleiweis v Ljubljani . . .	5 " — "
K. Pirc, profesor v Ljubljani . . .	2 " — "
Fran Hren v Ljubljani . . .	10 " — "
Gospodična Helena Bavdek v Vodmatu . . .	5 " — "
Gospod Jos. Stritar na Dunaji . . .	5 " — "
Luka Svetec v Litiji . . .	10 " — "
Skupaj . . .	52 gld. — kr.
Izkazanih . . .	176 " — "
Skupaj . . .	228 gld. — kr.

V Ljubljani, dne 24. februarja 1888.

Odbor „Pisateljskega društva“.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoja (192—238)
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijske srečke 22. februarja.

V Brnu: 1, 33, 89, 28, 87.

Tujci:

24. februarja:

Pri **Sionu**: Polaschek z Dunaja. — Glöck iz Budimpešte.
Pri **Maliči**: Morgenstern z Dunaja. — Hintner iz Ljubljane.

Umrli so v Ljubljani:

22. februarja: Jakob Žnidar, delavec, 30 let, Ulice na Grad št. 12, za jetiko.
23. februarja: Anton Bonač, črkostavec, 29 let, sv. Petra cesta št. 49, za kozami. — Jakob Porenta, krojača sin, 20 mes., Mestni trg št. 20, za kozami.
24. februarja: Marija Kirchbaum, mestna uboga, 80 let, Karlovska cesta št. 7, za oslabljenjem. — Ana Bušbah, ognjičarja žena, 25 let, sv. Petra cesta št. 54, vsled edema na možganih. — Jera Sterle, posestnica, 55 let, Zabjek št. 4, za spridenjem jeter in črev. — Albina Fatur, agenta hč., 22 mes., Kravja dolina št. 2, za kozami. — Ljudevit Suštar, postrežek sin, 5 1/2 leta, Rožne ulice št. 3, za kozami. — Marija Marinšič, prodajalka, 23 let, sv. Petra cesta št. 56, za kozami.

V deželni bolnici:

23. februarja: Janez Baltezar, gostač, 74 let, za oslabljenjem. — Reza Hauptman, kuharica, 40 let, za kozami. [Poljanska cesta št. 42.] — Terezija Lenarčič, učiteljica žena 50 let, za jetiko. — Gregor Obreza, delavec, 59 let, za plućnico.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
24. febr.	7. jutraj	724.8 mm.	— 4.0°C	sl. vzh.	obl.	3.80 mm.
	2. popol.	727.1 mm.	1.2°C	sl. svz.	obl.	
	9. zvečer	730.6 mm.	— 1.4°C	sl. svz.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 1.4°, za 1.7° pod normalom.

Dunajska borza

dne 25. februarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

Papirna renta	gld. 77.60	—	gld. 77.55	danes
Srebrna renta	78.80	—	78.70	
Zlata renta	108.25	—	108.25	
5% marcna renta	92.50	—	92.50	
Akcije narodne banke	856.—	—	856.—	
Kreditne akcije	268.50	—	268.50	
London	126.80	—	126.90	
Srebro	—	—	—	
Napol.	10.05	—	10.05	
C. kr. cekini	5.98	—	5.98	
Nemške marke	62.22 1/2	—	62.20	
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	180	gld. 25 kr.	
Državne srečke iz l. 1864	100 " 166	166	" 25	
Ogerska zlata renta 4%	96	96	" 45	
Ogerska papirna renta 5%	82	82	" 90	
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	105	105	" "	
Dunaj. reg. srečke 5%	100 gld.	115	" 25	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	127	127	" "	
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	—	—	" "	
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	99	99	" "	
Kreditne srečke	100 gld.	176	" "	
Rudolfove srečke	10	20	" "	
Akcije anglo-avstr. banke	120	99	" "	
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	209	25	" "	

Hiša,

ki je prav pripravna za gostilno ali štacuno,
daje se v najem v Preserji. (145—1)
Pogoji izvedo se pri posestniku samem. J. S.

Dva učenca

vsprejme takoj nasladna pekarija
(Luxus-Bäckerei) Jean Schrey-a
v Gradišči. (143—2)

Naznanilo

p. n. gospem in gospodičinam!

Uljudno naznanjam p. n. gospem in gospodičinam, da hočem ponuditi
v črtanji krojev za žensko obleko in v
prirežavanji in krojenji ženskih oblek
in to po novem angleškem načinu. Naznanjam dalje, da po želji krojim in izvršujem nove ženske obleke v stanovanji p. n. naročnic. Spoštovanjem

REZA HUBMAYER,

(111—3)

Florijanske ulice št. 27.

Kovčge in torbice

(Koffer und Taschen)

vsake vrste in velikosti, jako lepe in solidno izdelane, za civiliste in vojake, po najnižji ceni. — Za trgovce na debelo najnižje cene. — Naročbe se točno izvrše. — Na pismena vprašanja z dežele i. t. d. se najhitreje odgovarja. (136—1)

Za mnogobrojne naročbe se priporoča

A. Košir.

Prodajalnica: V Kolodvorskih ulicah št. 21.

Blagajnica

se kupi.

Ponudbe na J. M. poste restante tukaj. (127—3)

Pekarija

v najboljšem stanu in z najboljšo kupeljo, s hišo, hlevom in velikim vrtom v sredi mesta na **Krškem**, se dá v najem ali pa proda pod dobrimi pogoji.

Pismena vprašanja se prosijo na J. T. št. 27 na **Krškem**. (140—2)

Poslano.

Pijte

Ubal pl. Trnkóczy-jevo

hmeljevo sladno kavo.

(Zdravilna kava.)

I. Dosegli in ohranili si boste zdravje.
II. Redili ali živili boste telo, kakor njemu to najbolj ugaja.
III. Prihranite si v denarji pri gospodinjstvu.
Važno in neobhodno potrebno za bolehalce na želodci, prsih, jetrih, obistih in živcih, za dojenčke, otroke, slabotne, za ženske pred in po otročej postelji, prebolele, malokrvne i. t. d.

Zametek s 1/4 kilo vsebine velja samo 30 kr.

Dobiva se v (612—16)

LEKARNI TRNKOCZY

zraven rotovža v Ljubljani.

Razpošilja se vsak dan po pošti.

Prodajalci na drobno dobó znaten rabat.

CACAO
in
ČOKOLADA

VICTOR

SCHMIDT & SÖHNE

ki sta pri prvi Dunajski razstavi kuhinjske umetnosti bili odlikovani z najvišjo odliko, častnim diplomom, sta pristni samo, če imata našo uradno registrirano varstveno znamko in firmo. (800—76)

Dobiva se pri vseh boljših trgovcih in prodajalcih delikates, v Ljubljani pri g. Petru Lassnik-u.

Razpošilja se v provincije proti poštnemu povzetju.

VICTOR SCHMIDT & SÖHNE,

c. kr. dež. opr. tovarnarji. Tovarna in centr. razpošiljalnica Dunaj, IV., Allegasse Nr. 48 (poleg juž. kolodvora).

Motenje prebavljenja

(pomanjkanje slasti, slabo prebavljenje, zgaga i. t. d.), **počasno menjavo snovi** in njih nasledke (zabasanje, napenjanje, glavobolje, trdovratno glavobolje, zlato žlo) ozdravi **Lippmann-ov Karlsbadski šumeči prašek**, naše najboljšo domače zdravilo. — Dobiva se v skatljicah po 60 kr. in po 2 gld. v lekarnah. (636—7)

Najstarejše domače zdravilo je

„konec. cvet za ude“,
povsod znan pod imenom (830—16)

Klosterneuburski fluid za protin,

Preiskan v kemičnih laboratorjih za zdravstvenopolicijske preiskave in je prodaja zavarovana z varstveno znamko.

Cena 1/2 flao. 50 kr., veliki flao. 1 gld.

Razpošilja lekar **A. HOFFMANN**, Klosterneuburg.

Za zavijanje in vozni list je plačati pri poštnih pošiljatelj 15 kr. posebe. — Pristnega ima v Ljubljani lekar **J. Swoboda**; v Rudolfovem lekar **Ferd. Staika**.

L. EHRWERTH,

zdravnik za zobe,

v Gospodskih ulicah h. šte. 1,

ordinuje vsak dan od 9. do 5. ure.

Popolnenje otljih zob in ustavljanje umetnih zob vrši se brez bolečine.

Št. 463.

(131—2)

Razpis službe učitelja

na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. *)

Služba tretjega učitelja, kateremu bode poučevati učence v predmetih **ljudske šole**, v naravoslovji in čebelarji, z letno plačo 600 gld. in prostim stanovanjem odda se na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. Služba je začasna s trimesečno odpovedbo.

Prosilci morajo prošnji priložiti spričalo učne sposobnosti za ljudske šole ter prošnje oddati pri deželnem odboru kranjskem najdalje

do 20. marelja 1888.

Od deželnega odbora kranjskega, v Ljubljani, dne 18. februarja 1888.

*) Ponovljeno zaradi tiskovne pomote v prvem razpisu.

Seme trav, seme detelje

čiščeno na stroji proti plevelu.

Kravja repa

izvirna Quedlinburška.

Nadalje: (139—2)

Seme sočivja, seme cvetic.

Prodaja na debelo in drobno v svežej kakovosti.

Trgovina semena

Gj. Poppovića
V ZAGREBU.

Cenik pošlje se samo na zahtevanje.

Takoj delujoče.

Uspeh zajamčen.

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTUM
(brado ustvarjajoče sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri plešah, izpalih in osivelih lasih. Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri g. **Edvardu Mahr-u**; v Trstu A. Praxmarer, P. Prendini; v Gorici lekar C. Cristofaletti; v Reki lekar J. Gmeiner; v Celji Ed. Fellé; v Mariboru J. Martinz; v Gradci: Kasp. Roth, Murplatz 1.

Tam se tudi dobi:

Eau de Hébé, orijentalno lepotilno sredstvo, ki naraja nežnost, belino in obilnost telesa, odstranjuje pege in lase — cena 85 kr.

Ni sleparija!

(251—17)

Razpis natečaja.

Pri Ljubljanski mestni občini je začasno oddati službo

vrtnarskega pomočnika

z letno plačo 300 gld.

Prošnje za to službo z dokazili o starosti, sposobnosti in dozdani praksi uložiti je do **10. dne marca t. l.** pri podpisnem magistratu.

C. kr. mestni šolski svet v Ljubljani,
v 21. dan februarja 1888.

Župan: Grasselli.

„Kmetovalec“

je jedini slovenski, gospodarski list s podobami. „Kmetovalec“ izhaja dvakrat na mesec na celi polji. „Kmetovalec“ prinaša poljedelske, živinarske, vinarske in druge članke, gospodarske novice ter daje naročnikom svojim dobre gospodarske svete. „Kmetovalec“ stoji na leto 2 gld., za gg. učitelje in knjižnice ljudskih šol pa le 1 gld. Naročniki, ki vstopijo med letom, dobé vse izišle številke tistega letnika. (103-2)

KMETOVALEC.

„Vrtnar“

je list s podobami, ki prinaša sadjarske in oplohi vrtnarske članke. „Vrtnar“ izhaja dvakrat na mesec. „Vrtnarja“ dobé naročniki „Kmetovalca“ zastonj.

Ustanova za vojaške sirote.

Pri podpisnem magistratu je za tekoče leto podeliti ustanovo umrlega podpolkovnika Josipa Sühnl-a za vojaške sirote v znesku 37 gld. 80 kr. Pravico do te ustanove imajo revni otroci vojaškega rodu, naj bodo zakonski ali pa nezakonski. Prosilci za to ustanovo naj svoje s potrebnimi spričevali podprte prošnje uležé tukaj **do 6. marca letos.**

Mestni magistrat Ljubljanski,
dné 10. februarja 1888.

Prodaja na debelo in drobno.

Malinčen sok

(Himbeerabguss)

liter po 60 kr., v steklenicah po 70 kr.

Sadlin (Mareličen zalzen)

kilo po 60-80 kr.

(121-2)

Vsake vrste

cvetlični šopki iz krasolede
za vezilna darila.

Velika zaloga

velikonočnih jajčkov,
finih, kakor tudi trgovskih
sladčic.

Angleške bonbone (Rocks
& Drops), metinke itd.

Naročila se tako, solidno in po najnižji cení izvršujejo.

JOS. ŠUMI,

v Fišerjevi hiši, Kongresni trg št. 13.

Kuverte s firmo

„NARODNA TISKARNA“

priporočam po nižji ceni
v Ljubljani.

J. & S. KESSLER v BRNU,

Ferdinandove ulice št. 7 sn.,

pošiljata proti poštnemu povzetju:

(180-2)

Križasto modno blago za žensko obleko, iz čiste volne, 90 cm. široko, 10 metrov gld. 8.50.	Domače platno, 29 vatlov, kos 1/4 gld. 5.50, — kos 1/2 gld. 4.20.
Volnen atlas v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 6.50.	King-tkanina, 30 vatlov, bolje od platna, kos 1/4 gld. 5.80, — kos 1/2 gld. 7.50.
Kašmir v vseh modnih barvah, 90 cm. širok, 10 metrov gld. 4.50.	ŠIFON, 30 vatlov, 90 cm. širok, kos 1/4 gld. 5.50, — kos 1/2 gld. 4.50.
BAIGE v najnovejših barvah, 100 cm. širok, 10 metrov gld. 9.50.	Oxford, 29 vatlov, najnovejši vzorec, kos 1/4 gld. 6.50, — kos 1/2 gld. 4.50.
Brokatno blago v vseh barvah, 60 cm. širok, najnovejši dessins, 10 metrov gld. 4.—.	Canevas za posteljno prevleko, 29 vatlov, kos 1/4 gld. 6.—, — kos 1/2 gld. 5.20.
CRETON za žensko obleko, se sme prati, najnovejši uzorec, 70 cm. širok, 10 metrov gld. 2.80.	Damastni gradl, 30 vatlov, kos 1/4 gld. 8.50, — kos 1/2 gld. 5.50.
Trinitnik. 60 cm. širok, svetlo- in temno-rujav, 10 metrov 1/4 gld. 3.50, — 1/2 gld. 2.50.	Mizni prtí, platneni, v vseh barvah, 3 komadi 1/4 gld. 2.—, — 1/2 gld. 1.—.
Blago za ponočne suknje (tudi za ženske obleke), 60 cm. široko, kri- žasto, 10 metrov gld. 2.50.	Frtilči. platneni, 1/4 v kvadratu, — 6 komadov gld. 1.20.
Pregrinjalna garnitura (2 posteljni in 1 mizno pregrinjalo), iz ripsa gld. 4.50, iz jute gld. 3.50.	Otirače, platnene, z resami, gld. 1.80, s kraji gld. 1.20.
Jute-zastor, turški dessins, (2 stranska dela in drape- rija), komplet, gld. 2.30.	Rjune, brez šiva, 2 metra dolge, 1 1/2 metra široke, 1 komad gld. 1.50.
Posobna preproga, jako trajna, 10-11 metrov dolga, — 1/4 gld. 6.—, — 1/2 gld. 3.50.	Slamnjače iz jute-platna, kompletne, velike, komad 1/4 po gld. 1.40, — 1/2 po 90 kr.
Prešita posteljna odeja iz atlasta gld. 8.50, — iz rouge-a gld. 3.—.	Predposteljna preproga, najnovejši dessins, iz flanele, 1 par gld. 2.—, iz jute gld. 1.30.

Uzorci

zastonj in franko.

G. TÖNNIES, tovarna za stroje v Ljubljani,

zastopnik Ganz-a & Co. v Budimpešti, preskrbljuje dobroznane trdolične valjarnike (Hartguss Walzenstühle), cilindre, škrbee (Aufzüge), vse aparate, transmisije in priprave za mline. Narisi in načrti napravljajo se po najnovejših skušnjah. Specijaliteta: Vsakovrstne žage in stroji za obdelovanje lesa. Preskrbuje hitro idočé parne stroje in varnostne parne kotle.

Tudi napravlja pilnove motorje. Zastopstvo Langen-a & Wolf-a na Dunaji.

Indiciranje parnih strojev,

njih predelovanje z jamstvom, da se privaruje pri kurilu. (836-16)

!! Brez krtiče kakor zrcalo svetli škornji !!

RICH. GAERTNER-JA

tekoče, francosko, nepremočljivo

Varstvena znamka.

momentno svetlo mazilo za čevlje
(Moment-Glanzwichse),

katerega lesk se tudi v mokroti ne zgubi. „Jedini“
uradno preiskani in za usnje neškodljivi preparat.
Cena steklenice 50 kr. Razpošilja se pa: 2 steklenici za
gld. 1.30, 6 steklenic gld. 3.—, 12 steklenic gld. 4.80 prosto poš-
tine. Pazi naj se na varstveno znamko.

Uvedeno pri c. kr. vojski. (787-5)

Tovarna: Rich. Gaertner, Dunaj, Giselastr. 4, Part.

Zaloge v Ljubljani: Alb. Šlitscher, Ad. Hauptmann in Jos. Köhler, sedlar.

zdajatelj in odgovorni urednik: Dr. Josip Vošnjak.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne.“